Udskriftsdato: 10. november 2026 (Gældende)

Offentlighedsportalen

Afslag på aktindsigt i sager om undvigelser fra arresthuse. Hensynet til retshåndhævelse af lovovertrædelser, til straffuldbyrdelse og til private interesser

Ministerium: Folketingets Ombudsmand	Journalnummer: Sag nr. 15/00408

Afslag på aktindsigt i sager om undvigelser fra arresthuse. Hensynet til retshåndhævelse af lovovertrædelser, til straffuldbyrdelse og til private interesser

Svar til journalist A, medie B

13-05-2015

Sag nr. 15/00408

Klage over Direktoratet for Kriminalforsorgens afgørelse af 19. januar 2015 om afslag på aktindsigt

Jeg har nu færdigbehandlet sagen.

Jeg kan ikke kritisere, at Direktoratet for Kriminalforsorgen gav afslag på aktindsigt i de omhandlede dokumenter.

Nedenfor under "Ombudsmandens udtalelse" kan du læse nærmere om baggrunden for resultatet af min undersøgelse. Fra s. 8 er der en fremstilling af sagsforløbet.

Ombudsmandens udtalelse

1. Afgrænsningen af din aktindsigtsanmodning og genstanden for min undersøgelse

Direktoratet for Kriminalforsorgens forstod din aktindsigtsanmodning af 9. januar 2015 sådan, at du ønskede indsigt i "de skriftlige indberetninger eller rapporter, som institutionerne havde indsendt til direktoratets sikkerhedsenhed" vedrørende syv undvigelser fra arresthuse i perioden 2011-2014.

Direktoratet gav afslag på aktindsigt med den begrundelse, at dokumenterne indeholder meget følsomme sikkerhedsoplysninger samt personoplysninger om både indsatte og personale mv.

Direktoratet undtog derfor oplysningerne med henvisning til offentlighedslovens § 33, nr. 1, hvorefter retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til straffuldbyrdelse mv.

Direktoratet skrev videre, at dokumenterne blev undtaget i deres helhed, fordi de oplysninger, der ville blive tilbage i dokumenterne, efter direktoratet havde undtaget oplysninger af sikkerhedsmæssig eller personfølsom karakter, ville kunne medføre en prisgivelse af det hensyn, der havde medført undtagelse af oplysningerne fra aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 34, nr. 1.

Direktoratet fandt ikke grundlag for at meddele meroffentlighed i dokumenterne.

Jeg har i forbindelse med min høring af direktoratet i sagen modtaget 4 omslag med sagsakter, dvs. et omslag for hver af de 4 undvigelser. Omslagene indeholder bl.a. korrespondance mellem institutionerne og direktoratet, hvori de nævnte indberetninger mv. er indeholdt.

Herudover indeholder to af sagerne forhørsprotokoller med afgørelse om, hvilken sanktion to af de indsatte er idømt som følge af undvigelsen. Endelig indeholder en af sagerne en udskrift fra Infomedia med en artikel (…).

Jeg går ud fra, at direktoratet ikke har anset forhørsprotokollerne og artiklen for omfattet af din aktindsigtsanmodning, og det kan ikke give mig anledning til bemærkninger. For så vidt angår de to forhørsprotokoller bemærker jeg i øvrigt, at disse må antages at indgå i en sag inden for strafferetsplejen, jf. offentlighedslovens § 19, og dermed ikke er omfattet af retten til aktindsigt.

Det, jeg anfører i det følgende, angår således kun sagens øvrige dokumenter:

2. Direktoratets anvendelse af bestemmelserne i offentlighedslovens § 33, nr. 1, og § 34, nr. 1

2.1. Retsgrundlag

2.1.1. § 33, nr. 1, i offentlighedsloven (lov nr. 606 af 12. juni 2013) lyder således:

"§ 33. Retten til aktindsigt kan begrænses i det omfang, det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til:

1) Forebyggelse, efterforskning og forfølgning af lovovertrædelser, straffuldbyrdelse og lignende samt beskyttelse af sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgning. "

Af forarbejderne til bestemmelsen i § 33 fremgår bl.a. følgende (jf. L 144, fremsat den 7. februar 2013, Folketinget 2012-13):

"Efter bestemmelsens nr. 1-4 kan retten til aktindsigt begrænses i det omfang, det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til en række nærmere angivne offentlige eller private interesser. Efter nr. 5 kan retten til aktindsigt endvidere begrænses, hvis det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Det er – som efter gældende ret – en betingelse for at undtage oplysninger efter bestemmelsen, at der er en nærliggende fare for, at de pågældende interesser vil lide skade.

…

I forhold til nr. 1 bemærkes, at det med denne bestemmelse forudsættes, at der efter en konkret vurdering vil kunne undtages oplysninger om politiets efterforskningsteknikker eller lignende interne oplysninger hos politiet eller en anden myndighed, som ikke indgår i en konkret sag inden for strafferetsplejen, fra retten til aktindsigt med henvisning til, at det ville kunne forringe mulighederne for politiet m.v. for at forebygge, efterforske eller forfølge lovovertrædelser, hvis de pågældende oplysninger kom til offentlighedens kundskab. ”

Generelt om bestemmelserne i offentlighedslovens i § 33, nr. 1-5 fremgår følgende af Mohammad Ahsan, Offentlighedsloven med kommentarer (2014), s. 556 f. :

”2. Konkret skøn og nærliggende fare

Det følger af formuleringen af indledningen til § 33 (’nødvendigt’), at en anmodning om aktindsigt kun kan afslås, hvis retten til at blive gjort bekendt med oplysninger i en sag eller et dokument efter et *konkret skøn* findes at burde vige for nærmere opregnede væsentlige hensyn til offentlige og private interesser.

…

Der er kun hjemmel til at undtage dokumenter eller oplysninger i dokumenterne i det omfang, de i bestemmelsen angivne hensyn gør en sådan undtagelse påkrævet. Noget andet er, at bestemmelserne i §§ 33, nr. 1-5, efter deres formulering må antages at give tilstrækkelig hjemmel til efter omstændighederne at *undtage samtlige sagens dokumenter*, hvis indrømmelse af delvis aktindsigt indirekte vil medføre en prisgivelse af det eller de forhold, som bestemmelserne giver hjemmel til at hemmeligholde, jf. også kommentaren til § 34. ”

Specielt om bestemmelsen i § 33, nr. 1, fremgår bl.a. følgende, jf. s. 560 ff. :

”1. Baggrund og formål

...

Bestemmelsen har et dobbelt formål. For det første tager den sigte på at tilgodese hensynet til, at myndighederne effektivt kan retshåndhæve (forebygge, efterforske og forfølge) lovovertrædelser, herunder straffelovsovertrædelser, samt sager om straffuldbyrdelse. For det andet tilgodeser den hensynet til, at oplysninger om sigtede, vidner, og andre i sager om strafferetlig eller disciplinær forfølgelse ikke udleveres til udenforstående.

…

4. Hensynet til straffuldbyrdelse

Sager om klage over de indsattes forplejning, beskæftigelsesforhold, adgang til undervisning og fritidsaktiviteter, bygningsmæssige forhold, inventar og lignende kan ikke undtages efter § 19, stk. 1, men hvis dokumenterne i sådanne sager indeholder oplysning om forhold, der vedrører anstalternes sikkerhed og forebyggelse af flugt mv., vil der dog være adgang til at gøre undtagelse efter § 33, nr. 1, jf. FOB 1969, side 82, der dog vedrørte partsoffentlighedsloven. Er der derimod tale om sager i forbindelse

med fuldbyrdelsen af straffedomme, f.eks. konkrete sager om prøveløsladelse, benådning, genindsættelse, udsættelse med strafafsoning, udgangstilladelse, ikendelse af disciplinærstraffe mv., vil disse kunne undtages efter § 19, stk. 1, jf. pkt. 3.5 i kommentaren til § 19, stk. 1.

…

6. Hensynet til sigtede, vidner eller andre i sager om strafferetlig forfølgning

Hemmeligholdelse for at sikre beskyttelse af 'sigtede, vidner eller andre' vil f.eks. kunne være påkrævet af hensyn til muligheden for at kunne opnå en forklaring fra de pågældende i forbindelse med den administrative behandling af en straffesag. Undtagelsesbestemmelsen i § 33, nr. 1, kan derfor også i denne henseende i et vist omfang siges at være begrundet i hensynet til retshåndhævelsens effektivitet, Undtagelsesbestemmelsen vil imidlertid være anvendelig også i tilfælde, hvor hensynet til beskyttelse af den nævnte personkreds gør hemmeligholdelse påkrævet. I denne henseende er det ikke nødvendigvis den offentlige interesse i retshåndhævelsens effektivitet, der begrunder undtagelsen, men derimod hensynet til private interesser (…)"

2.1.2. Offentlighedslovens § 34 lyder således:

"§ 34. Hvis de hensyn, der er nævnt i §§ 30-33, kun gør sig gældende for en del af et dokument, skal der meddeles aktindsigt i dokumentets øvrige indhold. Det gælder dog ikke, hvis

1) det vil medføre en prisgivelse af det eller de hensyn, der er nævnt i §§ 30-33,

2) det vil indebære, at der gives en klart vildledende information, eller

3) det resterende indhold i dokumentet ikke har et forståeligt eller sammenhængende meningsindhold. "

Af forarbejderne til bestemmelsen i § 34 fremgår bl.a. følgende (jf. L 144, fremsat den 7. februar 2013, Folketinget 2012-13):

"Bestemmelsen, der vedrører delvis aktindsigt, er identisk med bestemmelserne i den gældende lovs § 12, stk. 2, og § 13, stk. 2, bortset fra, at det i bestemmelsen er udtrykkeligt fremhævet, at myndigheden m.v. i visse nærmere angivne tilfælde kan undlade at meddele delvis aktindsigt. Der henvises herom til pkt. 4.1.1.18, jf. pkt. 3.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen fastslår, at såfremt kun en del af oplysningerne i et dokument kan undtages fra aktindsigt efter lovforslagets §§ 30-33, skal den aktindsigtssøgende gøres bekendt med dokumentets øvrige indhold. Samtidig fastslår bestemmelsen – hvad der også følger af gældende ret – at der ikke skal *meddeles aktindsigt* i den del af dokumentets oplysninger, der ikke kan undtages fra aktindsigt efter lovforslagets §§ 30-33, *hvis* en delvis aktindsigt vil medføre en prisgivelse af det eller de forhold, der er hjemmel til at undtage efter §§ 30-33 (nr. 1), *hvis* en delvis aktindsigt vil indebære, at der gives en klart vildledende information (nr. 2), eller *hvis* det resterende indhold i dokumentet ikke har et forståeligt eller sammenhængende meningsindhold (nr. 3).

Pligten til at meddele delvis aktindsigt angår de dele af dokumentet, som indeholder de oplysninger, der ikke kan undtages efter §§ 30-33. Hvis der hos en myndighed anmodes om aktindsigt i f.eks. en ansøgning om en konkret tilladelse fra en borger, og dette dokument indeholder dels oplysninger af

objektiv karakter m.v., dels oplysninger om den pågældende borgers private forhold omfattet af § 30, nr. 1, vil der som udgangspunkt skulle meddeles aktindsigt i den del af dokumentet, der alene indeholder oplysninger af objektiv karakter m.v.

Udgangspunktet gælder ikke tilfælde, hvor det på grund af sagens karakter eller omstændighederne i øvrigt i sig selv vil afsløre oplysninger omfattet af §§ 30-33, hvis de pågældende oplysninger af objektiv karakter m.v. blev udleveret. Hvis der f.eks. anmodes om aktindsigt i en konkret persons adoptionssag, vil udlevering af selv offentligt tilgængelige oplysninger fra sagen afsløre oplysninger om vedkommende persons private forhold, eftersom det ville bekræfte over for den, der har anmodet om aktindsigt, at der eksisterer en sådan sag. ”

2.2. Min vurdering

Som begrundelse for at undtage oplysningerne i dokumenterne efter offentlighedslovens § 33, nr. 1, har direktoratet henvist til, at de indeholder meget følsomme sikkerhedsoplysninger, herunder om institutionernes tekniske sikkerhedsløsninger, rutiner på bestemte tidspunkter af døgnet samt muligheder for undvigelse, herunder hvorfra og med hvilke hjælpemidler. Direktoratet har også anført, at udlevering af oplysninger om undvigelser i stort omfang kan have afsmittende virkning både i den enkelte institution og på andre institutioner, og at det derfor er nødvendigt at minimere risikoen for, at andre indsatte lader sig inspirere af konkrete oplysninger om tidligere undvigelser.

Herudover har direktoratet henvist til, at dokumenterne indeholder personlige oplysninger om de indsatte, personalet og andre. I udtalelsen til mig har direktoratet anført, at de oplysninger, der bliver tilbage i dokumenterne, udover sikkerhedsoplysningerne, giver et billede af, at der ved nogle af undvigelserne var andre indsatte, som videregav oplysninger om de undvegne, at private personer hjalp med at fastholde en indsat, samt at andre indsatte skulle eller kunne være undveget, men af forskellige årsager ikke ønskede dette. Direktoratet har også anført, at selvom navnene på de pågældende blev udeladt, så viser erfaringer, at indsatte forholdsvis let kan indkredse, hvem der er tale om, fordi alle sagerne har været omtalt i pressen med navns nævnelse.

Jeg forstår således direktoratet sådan, at direktoratet har henvist til begge de formål som bestemmelsen i § 33, stk. 1, varetager, nemlig hensynet til forebyggelse mv. af lovovertrædelser og hensynet til private interesser.

Direktoratet har undtaget dokumenterne i deres helhed, fordi de oplysninger, der bliver tilbage i dokumenterne, når direktoratet har undtaget oplysninger, som har sikkerhedsmæssig karakter eller er følsomme personoplysninger, efter direktoratets opfattelse vil kunne medføre en prisgivelse af de hensyn, der har medført undtagelse af oplysningerne fra aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 34, nr. 1.

Efter min gennemgang af dokumenterne mener jeg ikke at have grundlag for at tilsidesætte direktoratets konkrete vurdering af, at der var grundlag for at undtage dokumenterne fra aktindsigt i deres helhed. Jeg kan således ikke kritisere direktoratets beslutning om at give dig afslag på aktindsigt.

3. Offentlighedslovens § 14 – meroffentlighed

Offentlighedslovens § 14 om meroffentlighedsprincippet lyder således:

"§ 14. Det skal i forbindelse med behandlingen af en anmodning om aktindsigt overvejes, om der kan gives aktindsigt i dokumenter og oplysninger i videre omfang, end hvad der følger af §§ 23-35. Der kan gives aktindsigt i videre omfang, medmindre det vil være i strid med anden lovgivning, herunder regler om tavshedspligt og regler i lov om behandling af personoplysninger.

Stk. 2. Stk. 1 gælder også i forbindelse med behandlingen af en anmodning om aktindsigt i dokumenter og oplysninger, som indgår i sager, der er undtaget fra aktindsigt efter §§ 19-21. "

Direktoratet skrev i afgørelsen af 19. januar 2015 om meroffentlighed:

"Vi kan heller ikke give dig meraktindsigt efter offentlighedslovens § 14, stk. 2, dels på grund af vores tavshedspligt og dels på grund af de hensyn, som ligger bag reglen i offentlighedslovens § 19, stk. 1, – det vil navnlig sige hensynet til beskyttelsen af enkeltpersoners private forhold. "

Jeg kan ikke kritisere direktoratets vurdering af ikke at give meroffentlighed i dokumenterne. Jeg har i den forbindelse lagt vægt på, at oplysningerne i de undtagne dokumenter i vidt omfang må anses for omfattet af tavshedspligt.

Jeg foretager mig ikke mere i sagen.

Jeg har sendt en kopi af dette brev til Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Med venlig hilsen

Jens Møller
Direktør

Kopi til:

Direktoratet for Kriminalforsorgen

Sagsfremstilling

Du søgte den 9. januar 2015 Direktoratet for Kriminalforsorgen om aktindsigt på følgende måde:

"Med henvisning til offentlighedsloven begærer jeg aktindsigt i alt materiale, der dokumenterer forløbet omkring syv konkrete undvigelser fra arresthuse i perioden 2011-2014. De syv undvigelser, begæringen omfatter, er markeret med gult i det vedhæftede dokument.

Begæringen er af vigtig karakter, da aktindsigten skal give mig mulighed for en korrekt omtale i pressen. Derfor skal jeg venligst bede om en hurtig reaktion og i samme forbindelse henvise til offentlighedslovens § 16 og justitsministeriets vejledning til offentlighedsloven, hvoraf det fremgår, at der bør vises pressen særlig imødekommenhed. "

Den 19. januar 2015 gav Direktoratet for Kriminalforsorgen dig afslag på aktindsigt. Direktoratet skrev i den forbindelse:

"Vi har forstået din henvendelse sådan, at du ønsker at få aktindsigt i de redegørelser og rapporter, som ovennævnte institutioner har indsendt til direktoratets sikkerhedsenhed, når indsatte er undveget fra disse arresthuse 'over muren'.

Vi kan imidlertid ikke imødekomme dit ønske om aktindsigt i de skriftlige indberetninger eller rapporter, som institutionerne har indsendt til direktoratets sikkerhedsenhed. Baggrunden herfor er, at redegørelserne drejer sig om meget følsomme sikkerhedsoplysninger samt personoplysninger om både den indsatte samt personalet.

Oplysningerne er undtaget efter offentlighedslovens § 33, nr. 1, hvorefter retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til straffuldbyrdelse.

Vi har undtaget dokumenterne i deres helhed fra aktindsigt, fordi de oplysninger, der bliver tilbage i dokumenterne, når vi har undtaget oplysninger, der har sikkerhedsmæssig karakter eller er personfølsomme, vil kunne medføre en prisgivelse af det hensyn, der har medført undtagelse af oplysningerne fra aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 34, nr. 1.

Vi kan heller ikke give dig meraktindsigt efter offentlighedslovens § 14, stk. 2, dels på grund af vores tavshedspligt og dels på grund af de hensyn, som ligger bag reglen i offentlighedslovens § 19, stk. 1, – det vil navnlig sige hensynet til beskyttelsen af enkeltpersoners private forhold.

Denne afgørelse om aktindsigt kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. "

Du klagede den 23. januar 2015 til mig over direktoratets afgørelse. Jeg bad i forbindelse direktoratet om en udtalelse. I udtalelsen af 10. februar 2015 oplyste direktoratet bl.a. følgende:

"Journalist A fra medie B søgte i mail af den 9. januar 2015 om aktindsigt i alt materiale, der dokumenterer forløbet omkring 4 konkrete undvigelser fra arresthuse i perioden 2011-2014. De 4 undvigelser begæringen omfatter, drejer sig om undvigelserne fra Arresthuset i X-By den [dato] og den [dato], undvigelsen fra Arresthuset i Y-by den [dato] og undvigelsen fra Arresthuset i Z-by den [dato] – fire episoder hvorfra i alt syv indsatte er undveget. Ved undvigelsen den [dato] fra Arresthuset i X-by forsøger

tre indsatte at undvige, men personalet pågriber en indsat og derfor er 'kun' to indsatte registreret som undveget.

I brev af den 19. januar 2015 meddelte Direktoratet for Kriminalforsorgen Sikkerhedsenheden, afslag på aktindsigt i de skriftlige indberetninger og rapporter.

Opmærksomheden henledes på, at Kriminalforsorgen rent statistisk skelner imellem undvigelser over muren – hvilket vil sige, at man overvinder en fysisk forhindring – og undvigelser i øvrigt. Sidstnævnte er undvigelser fra udgang, hospitaler, transport o.l.

Det kan oplyses, at direktoratets sikkerhedsenhed kun modtager skriftlige redegørelser fra institutionerne, når indsatte er undveget over muren. Der kan dog være enkeltstående tilfælde, hvor indsatte er undveget 'i øvrigt', og som pga. af den indsattes sikkerhedsmæssige status eller særlige forhold omkring episoden, som giver anledning til, at vi anmoder institutionen om en skriftlig redegørelse.

Disse redegørelser indeholder generelt meget følsomme sikkerhedsoplysninger – herunder også personoplysninger om både de indsatte, medarbejdere samt eksterne personer. Hertil kommer, at man af redegørelserne får et indtryk af institutionernes tekniske sikkerhedsløsninger, rutiner på bestemte tidspunkter af døgnet, ligesom man også får et klart indtryk af, hvilke muligheder der er for at undvige, hvorfra og hvad der kræves af værktøj m.v.

Derfor behandles alle undvigelsessager som fortrolige og det personale i direktoratet som håndterer disse sager, er alle sikkerhedsgodkendt af PET.

Når vi har valgt at undtage dokumenterne i deres helhed fra aktindsigt, så er det fordi de oplysninger, der bliver tilbage i dokumenterne giver et billede af, at der ved de fire undvigelser henholdsvis er andre indsatte, som har videregivet oplysninger om de indsatte som er undveget, at private personer har hjulpet med at fastholde en indsat og at andre indsatte skulle være undveget, men af forskellige årsager ikke har ønsket det.

Kriminalforsorgen har lagt vægt på, at det kan indebære en ikke ubetydelig risiko for de pågældende – også selv om man udelader navnene, da erfaringer viser, at indsatte forholdsvis let kan indkredse hvem der er tale om, da alle sagerne har været omtalt i pressen med navns nævnelse.

Erfaringer viser desuden, at undvigelser i stort omfang kan have afsmittende virkning både i institutionen og fra institution til institution. For at hindre denne 'smittefare' er det vigtigt på den ene side at indarbejde vurderinger af om en episode kan ske igen, hvor og hvordan man undgår det og på den anden side, også at holde oplysningerne så fortrolige, at man minimerer risikoen for at andre indsatte inspireres.

Det kan eksempelvis oplyses, at en indsat efter undvigelsen i (…) den [dato] overføres til Arresthuset i (…), hvor der den [dato] sker en lignende undvigelse fra. "

Den 17. februar 2015 sendte jeg direktoratets udtalelse til dig med henblik på at modtage dine eventuelle bemærkninger.

Du skrev i et brev af 26. februar 2015 til mig:

”Jeg fastholder, at de oplysninger, som Kriminalforsorgen ikke ønsker at udlevere, i høj grad har offentlighedens interesse – og at der bør gives aktindsigt. De ønskede oplysninger er af vigtig karakter, da de skal give mig muligheden for korrekt omtale i mit medie. Samtidig vil jeg gerne pointere, at de danske arresthuse har været centrum for en løbende, intens debat i medierne om både sikkerhed og egnethed – især den seneste tid. En debat, hvor både politikere, fængselsforbund og Kriminalforsorgens egne ansatte har kritiseret sikkerheden i arresthusene.

Af Kriminalforsorgens afvisning fremgår det, at disse redegørelser, man ikke vil give aktindsigt i, generelt indeholder meget følsomme sikkerhedsoplysninger. Herunder personoplysninger om både de indsatte, medarbejderne samt eksterne personer. Det fremgår også, at man af redegørelserne får et indtryk af institutionernes tekniske sikkerhedsløsninger, rutiner på bestemte tidspunkter af døgnet, ligesom man får et klart indtryk af, hvilke muligheder, der er for at undvige, hvorfra og hvad der kræves af værktøj m.v.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at det på ingen måde er medie B’s hensigt at levere ’opskriften på en fangeflugt’ eller anspore indsatte til at gøre kunsten efter. Oplysningerne skal give os mulighed for – i store træk – at beskrive forløbet omkring de konkrete undvigelser. Ikke mindst for at kunne beskrive den sikkerhedsrisiko, de ansatte i arresthusene må leve med.

Kriminalforsorgen begrunder undtagelsen af dokumenterne i deres helhed fra aktindsigt med, at det, der bliver tilbage i dokumenterne, giver et billede af, at der ved de fire undvigelser henholdsvis er andre indsatte, som har videregivet oplysninger om de indsatte, som er undveget, at private personer har hjulpet med at fastholde en indsat, og at andre indsatte skulle være undveget, men af forskellige årsager ikke har ønsket det. Kriminalforsorgen vurderer, at det kan indebære en ’ikke ubetydelig risiko’ for de pågældende – også selvom man udelader navnene. Og man peger på erfaringer, der viser, at indsatte forholdsvis let kan indkredse, hvem der er tale om, da alle sagerne har været omtalt i pressen med navns nævnelse.

Netop, som Kriminalforsorgen selv er inde på, så har sagerne allerede været nævnt i store dele af pressen, hvorfor det er uforståeligt, at oplysningerne nu pludselig er for følsomme eller hemmelige til, det kan nævnes igen. Vi har selvfølgelig ikke nogen interesse i at bringe personer i fare. Og vi underkender ikke de erfaringer, Kriminalforsorgen siger, de har. Men det er for os svært at se, at det skulle være komplet umuligt at beskrive undvigelserne i store træk, når de allerede har været beskrevet i store dele af pressen. Og igen er vores dagsorden en anden – vi vil berette om de ansattes arbejdsforhold og ikke de indsattes muligheder for flugt.

Det fremgår også af udtalelsen, at undvigelser i stort omfang kan have en afsmittende virkning – både i institutionen og fra institution til institution. Det pointeres, at oplysningerne skal holdes fortrolige, hvis ’smittefaren’ skal hindres. Dette er efter min mening et tænkt argument, som i sidste ende ville forhindre os i at omtale mange former for kriminalitet for at hindre ’smittefaren’, eller at andre ’inspireres’?

Kriminalforsorgen skriver også, at undvigelsessager behandles som fortrolige, og at det personale i direktoratet, der håndterer disse sager, alle er sikkerhedsgodkendt af PET. Det har vi også flere medarbejdere på redaktionen der er. Og journalister, der arbejder for medie B, inklusive undertegnede, er i al almindelighed fornuftige og dygtige til at håndtere følsomme oplysninger. ”

Den 6. marts 2015 bad jeg om direktoratets eventuelle bemærkninger hertil.

Jeg meddelte dig i brev af 17. marts 2015, at jeg nu ville behandle sagen på grundlag af de oplysninger, som jeg havde fået fra dig og direktoratet.